

Bruxelles, 23.11.2017.
COM(2017) 687 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

Ocjena napretka država članica u postizanju nacionalnih ciljeva energetske učinkovitosti do 2020. i u provedbi Direktive o energetske učinkovitosti u skladu s člankom 24. stavkom 3. Direktive o energetske učinkovitosti 2012/27/EU za 2017.

1. UVOD

U studenome 2016. Europska komisija predložila je reviziju Direktive o energetskej učinkovitosti (EED)¹ kao dijela Paketa za čistu energiju. Cilj revizije je prilagoditi EED perspektivi za 2030. postavljanjem obvezujućeg cilja energetske učinkovitosti od 30 %², kojim se zapravo održava sadašnja razina ambicije. Komisija nadalje predlaže pojednostavnjenje dijelova teksta radi lakše provedbe na nacionalnoj razini.

Održavanje zamaha u području energetske učinkovitosti neće samo povećati BDP i broj radnih mjesta – energetska učinkovitost pokretač je održivog gospodarstva i građevinskog sektora – nego će donijeti i mnogo drugih koristi EU-u i njegovim stanovnicima, ponajprije sigurniju opskrbu energijom i manje onečišćenja. Obvezujući cilj energetske učinkovitosti od 30 % također znatno doprinosi troškovno učinkovitom postizanju EU-ova cilja za stakleničke plinove (GHG) za 2030. jer je energetska učinkovitost srednjoročno i dugoročno isplativa. Zahvaljujući njoj računi za potrošnju energije su manji, a životni uvjeti u zgradama bolji. Poduzeća mogu povećati konkurentnost zahvaljujući novčanim uštedama i većim inovacijama.

Dok o prijedlogu za reviziju Direktive o energetskej učinkovitosti raspravljaju suzakonodavci, Komisija nastavlja pratiti provedbu postojeće Direktive. Izvješće za 2017. pregled je napretka ostvarenog do 2015. na putu prema cilju od 20%³. Službene europske statistike o energiji koje države članice dostavljaju Eurostatu koriste se kao primarni izvor podataka za procjenu napretka u postizanju cilja za 2020. Ovo Izvješće temelji se na Izvješću o napretku u postizanju ciljeva energetske učinkovitosti za 2016.⁴, kao i na godišnjim izvješćima te nacionalnim akcijskim planovima za energetske učinkovitost (NAPEU) iz 2017. koje su dostavile države članice. Kako bi se bolje razumjeli čimbenici iza najnovijih trendova, upotrebljena je analiza čimbenika koju su razvili Zajednički istraživački centar (JRC)⁵ i projekt Odyssee-Mure⁶.

Glavni su nalazi navedeni u nastavku.

- Nakon što se potrošnja energije postupno smanjila između 2007. i 2014., povećala se u 2015. djelomično zbog hladnijih zima i jeftinijeg goriva. Iako je potrošnja primarne energije porasla za 1,5 % u usporedbi s 2014., i dalje je bila u skladu s ciljem za 2020. Konačna potrošnja energije također se povećala u 2015., ali i dalje je bila ispod cilja za 2020. zahvaljujući uštedama ostvarenima tijekom prethodnih godina. Čini se da je potrošnja energije nastavila rasti u 2016. nakon još jedne hladnije zime⁷.
- Potrošnja primarne energije u velikoj se mjeri smanjila u godinama nakon recesije (2009. – 2015.) u gotovo svim državama članicama, što pokazuje da se gospodarski oporavak i rast mogu postići bez povećanja nacionalne potražnje za energijom.
- Promjene vremenskih uvjeta⁸ jedan su od glavnih razloga za opažene fluktuacije u potrošnji energije u posljednjih nekoliko godina. Vremenski korigirani podaci upućuju

¹ COM(2016) 860 final.

² Predloženi cilj od 30 % za 2030. znači konačnu potrošnju energije od 987 Mtoe i potrošnju primarne energije od 1 321 Mtoe u EU-u.

³ Cilj za 2020. uključuje smanjenje konačne potrošnje energije u EU-u na najviše 1 086 Mtoe, a potrošnju primarne energije na najviše 1 483 Mtoe.

⁴ COM(2017) 56 final

⁵ JRC (u pripremi), *Assessing the progress towards the EU efficiency targets using index decomposition analysis*.

⁶ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>

⁷ Europska agencija za okoliš (EEA) dala je preliminarne procjene za 2016.

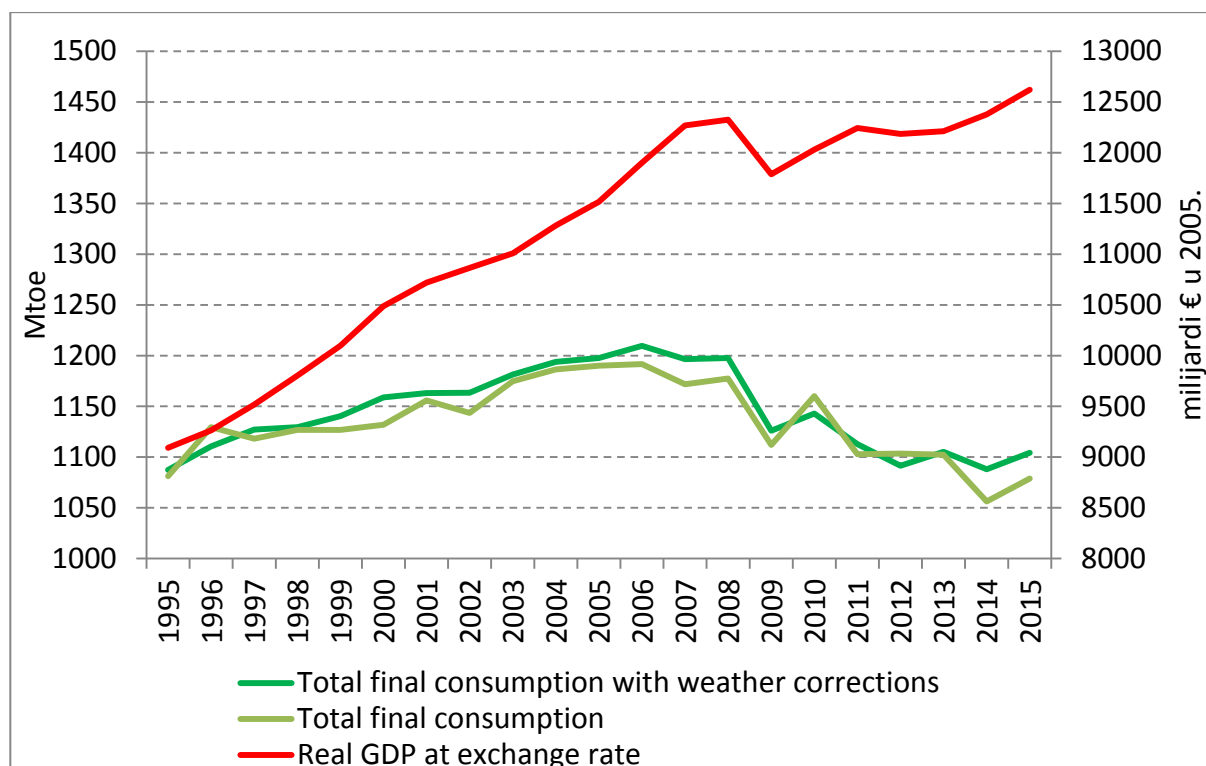
⁸ Iznimno topla zima 2014. dovela je do znatno niže potrebe za grijanjem te godine. Međutim, 2015. i 2016. zimske su temperature bile bliže klimatskom prosjeku, što je povećalo potrebu za grijanjem te potrošnju energije u stambenom i uslužnom sektoru.

na to da je potrošnja energije, nakon pada 2005., uglavnom bila na istoj razini od 2012. (Slika 1.).

- S porastom gospodarske aktivnosti u pravilu je rasla i potrošnja energije. Uštede energije pomogle su da se to nadomjesti. Nisu, međutim, bile dovoljno velike u 2015. i 2016. da bi se njima ublažio utjecaj većeg rasta gospodarske aktivnosti.
- Konačni energetska intenzitet u industriji smanjio se u gotovo svim državama članicama u 2015.
- Države članice dobro napreduju u štednji energije u skladu s člankom 7. Direktive o energetska učinkovitosti. Sve što su zajednički poduzele u 2015. bilo je više od onog što je potrebno za linearni napredak prema zahtijevanim uštedama do 2020.
- U NAPEU-ovima za 2017. nekoliko je država članica revidiralo okvirne nacionalne ciljeve za 2020. Iako su najavljeni nacionalni ciljevi i dalje u skladu s EU-ovom željenom konačnom potrošnjom energije u 2020. kad se promatraju zajedno, razlika je sada veća u potrošnji primarne energije.

Ako se silazni trend zabilježen od 2005. nastavi u sljedećim godinama, EU bi i dalje trebao biti na pravom putu da ostvari ciljanu konačnu potrošnju energije i potrošnju primarne energije za 2020.⁹ Međutim, ako povećanja zabilježena proteklih godina promijene te trendove, trebat će djelovati još energičnije da bi se ostvarili ciljevi za 2020.

Slika 1.: BDP i vremenski korigirana konačna potrošnja energije u razdoblju 1995. – 2015.¹⁰

Izvor: Odysee-Mure

⁹ Prosječna stopa smanjenja potrošnje primarne energije i konačne potrošnje energije u razdoblju 2005. – 2015. viša je od stope linearnog smanjenja od 2005. do cilja za 2020. godinu.

¹⁰ Vremenski korekcijski faktor izračunan je kao omjer stupanj-dana grijanja (HDD) u zadanoj godini i prosječnog stupanj-dana grijanja u razdoblju 1990. – 2015. Taj korekcijski faktor primijenjen je na potrošnju energije za grijanje prostora u stambenom sektoru.

2. NAPREDAK PREMA POSTIZANJU CILJA ENERGETSKE UČINKOVITOSTI DO 2020.

Konačna potrošnja energije¹¹ u EU-u pala je za 9,1 %, s 1 192 Mtoe, koliko je iznosila 2005., na 1 084 Mtoe u 2015., što je nešto manje od cilja od 1 086 Mtoe konačne potrošnje energije do 2020. Potrošnja se smanjivala po godišnjoj prosječnoj stopi od 0,9 % između 2005. i 2015., iako je silazni trend prekinut 2015., kad je konačna potrošnja energije povećana za 2,1 % u odnosu na prethodnu godinu.

Veća potrošnja energije u 2015. zamijećena je uglavnom u stambenom (povećanje od 4 % u odnosu na 2014.), uslužnom (+ 3,6 %) i prometnom sektoru (+ 1,7 %). Povećanja u stambenom i uslužnom sektoru nastala su uglavnom zbog nešto hladnije zime u usporedbi s prethodnom godinom, koja je bila iznimno topla. Rane procjene Europske agencije za okoliš (EEA) također pokazuju da se konačna potrošnja energije povećala za 2 % u 2016. u usporedbi s 2015., vjerojatno opet zbog hladnije zime i gospodarskog rasta¹².

U 2015. udio prometa u KPE-u bio je 33 % konačne potrošnje energije, a slijedili su ga stambeni sektor i industrija (oboje 25 %), uslužni (14 %) te ostali sektori (3 %).

Potrošnja primarne energije¹³ u EU-u pala je za 10,6 %, s 1 713 Mtoe, koliko je iznosila 2005., na 1 531 Mtoe 2015., što je za 3,2 % iznad cilja od 1 483 Mtoe za 2020. U prosjeku se svake godine smanjivala za 1,1 % između 2005. i 2015., ali se u 2015. povećala za 1,5 % u odnosu na prethodnu godinu. Približne procjene EEA-a ukazuju na povećanje potrošnje primarne energije od 0,6 % u 2016 u odnosu na prethodnu godinu.

3. NACIONALNI CILJEVI

Neke su države članice u NAPEU-ovima za 2017. priopćile da su revidirale nacionalne okvirne ciljeve za energetske učinkovitost do 2020. kako bi ih prilagodile najnovijim nacionalnim političkim planovima ili novijim prognozama¹⁴. Dvije su države članice ciljanu konačnu potrošnju energije revidirale naviše, a jedna naniže¹⁵, dok su tri povećale, a dvije smanjile okvirne ciljeve za 2020. u pogledu potrošnje primarne energije¹⁶.

Kad se pogledaju prosječna smanjenja koja su u godini potrebna za ostvarivanje okvirnih ciljeva, 18 država članica ostvarilo je 2015. dobar napredak prema svojim okvirnim ciljevima u pogledu konačne potrošnje energije. Za razliku od njih, Austrija, Belgija, Bugarska, Francuska, Njemačka, Mađarska, Litva, Malta, Slovačka i Švedska nisu svake godine smanjivale konačnu potrošnju energije stopom koja bi osigurala da će ostvariti ciljeve za 2020. Pet država članica – Bugarska, Estonija, Francuska, Njemačka i Nizozemska – nije do 2015. smanjivalo potrošnju primarne energije stopom koja bi im omogućila da ostvare ciljeve za 2020.

Ukupno je konačna potrošnja energije u 18 država članica već u 2015. bila ispod njihova okvirnog cilja konačne potrošnje energije za 2020.¹⁷ Slično tome, 19 država članica je u 2015. ostvarilo svoje razine potrošnje primarne energije ili ih zadržalo (s obzirom na nedavni porast)

¹¹ Konačna potrošnja energije energija je kojom se opskrbljuju industrija, promet, domaćinstva, uslužne djelatnosti i poljoprivreda, isključujući isporuke sektoru pretvorbe energije i samoj energetskej industriji.

¹² Promjenjivost vremena ima takav utjecaj na potrošnju energije jer je udio kućanstava u konačnoj potrošnji energije 25 %, a od toga dvije trećine troše na grijanje domova. To se odnosi i na zgrade koje se griju u sklopu uslužnog sektora, ali za sada o njima ne postoje službeni podaci.

¹³ Potrošnja primarne energije znači bruto kopnena potrošnja bez neenergetskog korištenja.

¹⁴ Ta je procjena učinjena na temelju NAPEU-ova podnesenih Europskoj komisiji do 1. listopada 2017.

¹⁵ Malta i Španjolska naviše; Hrvatska naniže.

¹⁶ Češka Republika, Malta i Španjolska naviše, Hrvatska i Danska naniže.

¹⁷ Osim Belgije, Bugarske, Njemačke, Irske, Francuske, Litve, Mađarske, Austrije, Slovačke, Švedske, Ujedinjene Kraljevine.

ispod okvirnog cilja za potrošnju primarne energije u 2020.¹⁸ Međutim, s obzirom na nedavne izmjene nacionalnih ciljeva, razlika između zbroja nacionalnih ciljeva i cilja EU-a u pogledu potrošnje primarne energije još se povećala. Za konačnu potrošnju energije okvirni nacionalni ciljevi iznose 1 085 Mtoe, odnosno 1 Mtoe ispod cilja EU-a; za potrošnju primarne energije iznose 1 533 Mtoe, odnosno 50 Mtoe iznad cilja EU-a.

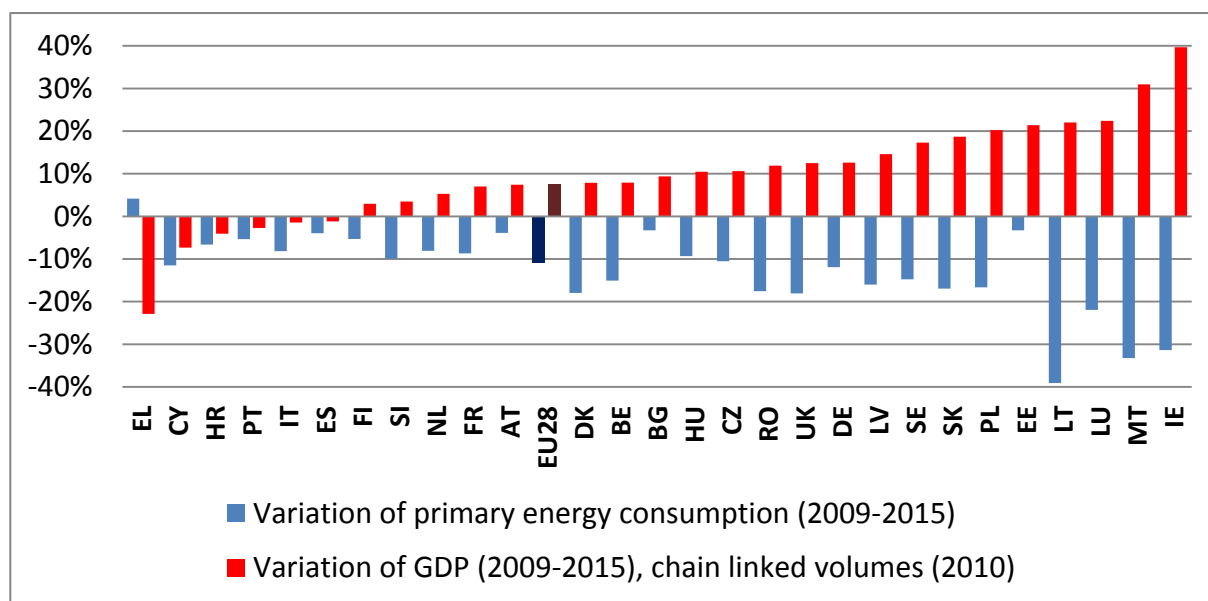
4. TREND OVI POTROŠNJE ENERGIJE I OCJENA NACIONALNIH MJERA PREMA SEKTORIMA

Konačna potrošnja energije u padu je od 2005. u svim državama članicama osim u Litvi, Malti i Poljskoj. U usporedbi s 2014., konačna potrošnja energije u 2015. nije se povećala samo u pet država članica, pri čemu su najveća smanjenja zabilježena u Latviji (– 2,5 %), Estoniji (– 1,8 %), i Finskoj (– 1,3 %). Najveća povećanja zabilježena su u Mađarskoj (+ 6,9 %), Grčkoj (+ 6,3 %) i Hrvatskoj (+ 5,5 %). Povećanja i smanjenja u ovim su zemljama u velikoj mjeri povezana s vremenskim uvjetima.

Potrošnja primarne energije u padu je od 2005. u svim državama članicama osim u Estoniji i Poljskoj. Međutim, u 2015. potrošnja primarne energije povećala se u većini država članica u usporedbi s prethodnom godinom, pri čemu su najveća povećanja bila u Mađarskoj (+ 5,9 %), Portugalu (+ 4,9 %), i Irskoj (+ 4,6 %). Malta je zabilježila najveći pad (– 14,9 %) u odnosu na prethodnu godinu, slijede je Estonija (– 6,3 %) i Švedska (– 5,5 %).

Ako pogledamo godine nakon krize (2009. – 2015.), dobivamo uvid u novija kretanja za vrijeme gospodarskog oporavka.

Slika 2.: BDP i potrošnja primarne energije, 2009. – 2015.

Izvor: Eurostat

Unatoč porastu BDP-a u 22 države članice potrošnja primarne energije u tom se razdoblju smanjila u svim državama članicama, osim u Grčkoj (još pogođenoj gospodarskom krizom). Taj trend pokazuje da je oporavak postignut bez povećanja potražnje za energijom, čak i u zemljama s brzorastućim gospodarstvima. Međutim, također je jasno da se to moglo dogoditi zbog povećanja energetske učinkovitosti.

¹⁸ Osim Belgije, Bugarske, Cipra, Njemačke, Francuske, Austrije, Nizozemske, Švedske i Ujedinjene Kraljevine.

Detaljnija analiza različitih čimbenika promjena u potrošnji energije moguća je zahvaljujući analizi čimbenika koju provode JRC¹⁹ i Odyssee-Mure²⁰. Analiza pomaže da se utvrdi važnost nekoliko čimbenika koji utječu na trendove potrošnje energije, a razlikuju se među sektorima u krajnjoj potrošnji i u sektoru proizvodnje i pretvorbe energije.

Kad je riječ o primarnoj energiji, u analizi JRC-a procijenjen je relativni doprinos učinka gospodarske aktivnosti²¹, učinka pretvorbe²² i učinka energetskeg intenziteta²³ trendovima općeg smanjenja potrošnje primarne energije u razdoblju 2005. – 2015. Trendovi konačne potrošnje energije raščlanjeni su na učinke aktivnosti, strukturne učinke²⁴, učinke intenziteta i učinke vremenskih uvjeta²⁵.

Rezultati pokazuju da je učinak aktivnosti doveo do povećanja od 183,1 Mtoe u potrošnji primarne energije. Međutim, ono je neutralizirano gotovo dvostrukim smanjenjem (– 339,8 Mtoe) zbog znatnih povećanja energetskeg intenziteta (vidjeti sliku 3). S druge strane, ukupna učinkovitost sustava za pretvorbu porasla je malo (– 26,8 Mtoe) u 28 država članica.

Kad se pogledaju zadnje promjene u razdoblju 2014. – 2015. potrošnja primarne energije je porasla prvi put nakon 5 uzastopnih godina opadanja potrošnje energije. Povećanje potrošnje primarne energije od 21,4 Mtoe u razdoblju 2014. – 2015. u velikoj je mjeri pripisano snažnom učinku aktivnosti (+ 33,6 Mtoe), što je samo djelomično nadoknađeno poboljšanjima učinkovitosti pretvorbe (– 10,8 Mtoe) i manjim energetskeg intenzitetom (– 1,4 Mtoe).

¹⁹ JRC *op. cit.*

²⁰ <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/decomposition.html>

²¹ Odnosi se na promjenu u potrošnji energije zbog promjena u gospodarskoj aktivnosti (npr. BDP, BDV).

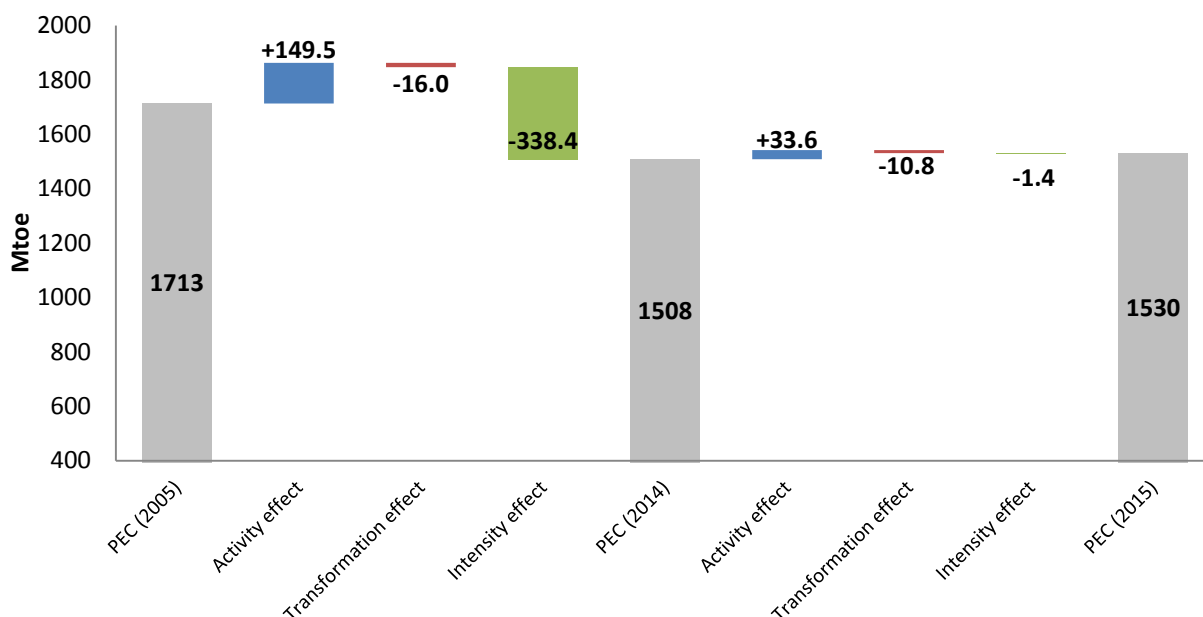
²² Izražen je omjerom potrošnje primarne energije i konačne potrošnje energije, a odnosi se na učinkovitost sustava za pretvorbu energije.

²³ Izražen je omjerom primarne ili konačne potrošnje energije i BDP-a. Odnosi se na promjene u ukupnoj potrošnji energije zbog tehnološkog napretka, povećanja učinkovitosti, politike i drugih učinaka.

²⁴ Izražen je relativnim udjelom gospodarske aktivnosti pojedinih sektora i odnosi se na promjene potrošnje energije zbog promjena relativne važnosti sektora različitih energetskeg intenziteta.

²⁵ Obuhvaća promjene potrošnje energije zbog vremenskih promjena i primjenjuje se na sektore u kojima grijanje ima znatan udio u krajnjoj potrošnji (npr. stambeni).

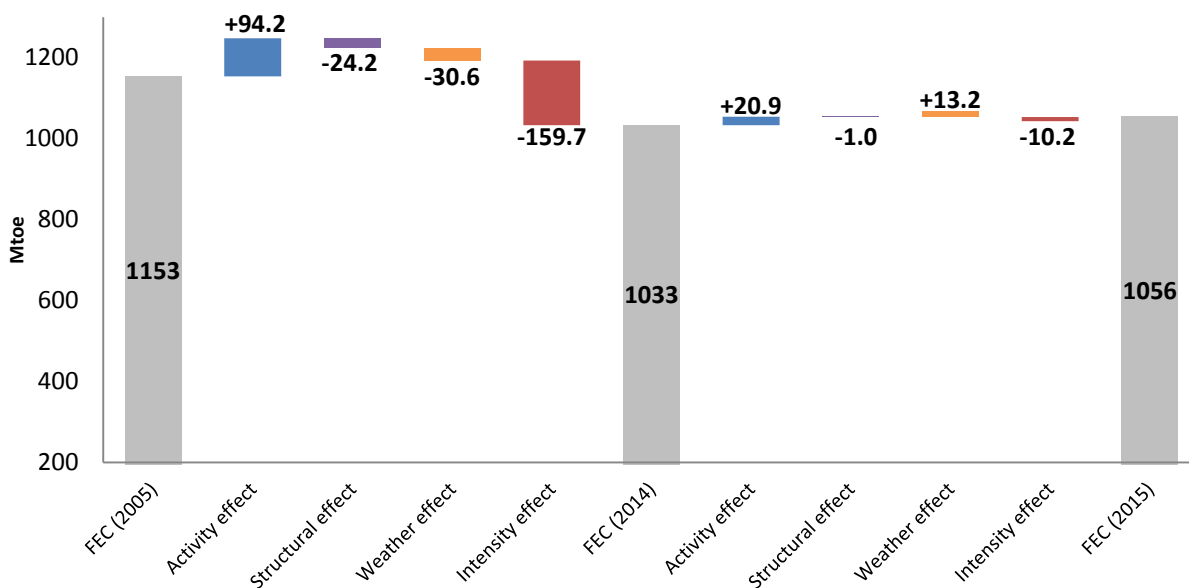
Slika3.: Prikaz promjena potrošnje primarne energije u 28 država članica za razdoblje 2005. – 2015. primjenom aditivnog pristupa s pomoću Divisijina indeksa logaritamske sredine (engl. Logarithmic Mean Divisia Index, LMDI)

Izvor: JRC

Pad konačne potrošnje energije bio je uglavnom uzrokovan smanjenjima u industriji (– 16 % u 2015. u usporedbi s 2005.) i stambenom sektoru (– 11 %) te, manjim dijelom, padom potrošnje energije u prometnom sektoru (– 3 %). Za razliku od toga, u uslužnom se sektoru potrošnja povećala (+ 2 %).

Slika 4: Prikaz promjena konačne potrošnje energije (Mtoe) u 28 država članica za razdoblje 2005. – 2015. primjenom aditivnog pristupa s pomoću Divisijina indeksa logaritamske sredine (engl. Logarithmic Mean Divisia Index, LMDI)

Izvor: JRC

Analiza JRC-a upućuje na to da je, kao u slučaju primarne energije, konačna potrošnja energije u razdoblju 2005. – 2015. pala zbog povećanja konačnog energetskog intenziteta (– 169,9 Mtoe), čime je nadomješteno povećanje potrošnje energije zbog gospodarskog rasta (+ 115,1 Mtoe). Strukturne promjene s ciljem stvaranja energetski učinkovitijih sektora zaslužne su za pad konačne potrošnje energije od 25,2 Mtoe, a toplije zime prouzročile su smanjenje potrošnje energije za 17,4 Mtoe. Zbog toga je ukupna potrošnja energije u EU-u od 2005. do 2015. pala s 1 153 na 1 056 Mtoe²⁶ (vidjeti Sliku 4.).

U razdoblju 2014. – 2015. zabilježeno je malo povećanje ukupne energetske potrošnje u EU-u od + 23 Mtoe. U tom kratkom razdoblju ni povećanja intenziteta (– 10,2 Mtoe) ni mali strukturni pomaci (– 1,0 Mtoe) nisu bili dovoljni da bi se kompenziralo povećanje zbog gospodarskog rasta (učinak aktivnosti : + 20,9 Mtoe) i hladnijeg vremena²⁷ (+ 13,2 Mtoe).

Kad je riječ o promjenama na razini država članica u razdoblju 2005. – 2015., analiza JRC-a pokazuje da je, osim u Grčkoj, Italiji i Portugalu, gospodarska aktivnost povećala potrošnju primarne energije. Učinak pretvorbe u državama članicama bio je raznolikiji, u 10 zemalja zabilježeno je smanjenje učinkovitosti pretvorbe, pa je potrošnje energije porasla (u Bugarskoj, Cipru, Češkoj, Estoniji, Španjolskoj, Francuskoj, Irskoj, Latviji, Nizozemskoj i Portugalu). Kad je riječ o intenzitetu primarne energije, većina je zemalja ostvarila znatan napredak, a potrošnja energije povećala se samo na Malti zbog većeg energetskog intenziteta gospodarstva. Strukturni zaokret prema energetski manje intenzivnim sektorima, koji se razmatra za komercijalni sektor²⁸, pridonio je manjoj konačnoj potrošnji energije u svim zemljama osim u Austriji, Bugarskoj, Češkoj Republici, Litvi, Latviji, Poljskoj i Slovačkoj. S druge strane, Irska, Cipar i Ujedinjena Kraljevina bile su jedine zemlje u kojima se konačna potrošnja energije povećala zbog vremenskih čimbenika (u JRC-u su ih razmatrali samo za stambeni sektor). U svim drugim zemljama toplije zime doprinijele su smanjenju potrošnje energije.

Analiza u okviru projekta Odyssee-Mure otkriva slične trendove za razdoblje 2005. – 2015. Potvrdilo se da su uštede energije imale važnu ulogu u nadomještanju povećanja potrošnje prouzročenog učinkom aktivnosti, demografije i načina života u tom razdoblju. Međutim, važnost različitih čimbenika i njihovi razmjeri nisu isti zbog razlika u metodologiji i ulaznim podacima. Niža potrošnja primarne energije uglavnom je bila potaknuta smanjenjem konačne potrošnje energije (– 109 Mtoe), ali je znatna bila i uloga povećanja učinkovitosti i promjene strukture energenata (– 61 Mtoe). Kad je riječ o konačnoj potrošnji energije, učinak aktivnosti doveo je do povećanja od 39 Mtoe, dok su demografija i način života zaslužni za dodatnih 26 odnosno 25 Mtoe konačne potrošnje energije. Ta su povećanja nadoknađena znatno većim uštedama energije u razdoblju 2005. – 2015. (– 161 Mtoe), dok su strukturne promjene i vremenske prilike dovele do dodatnog smanjenja od 10 odnosno 18 Mtoe.

4.1. Industrijski sektor

Konačna potrošnja energije u industriji u EU-u smanjila se u apsolutnim vrijednostima s 328 Mtoe, koliko je iznosila 2005., na 275 Mtoe u 2015. (– 16 %). Bez obzira na to, industrija je tijekom tog razdoblja povećala svoju potrošnju energije u Austriji (+ 4 %), Belgiji (+ 2 %), Njemačkoj (+ 3 %), Latviji (+ 13 %), Mađarskoj (+ 25 %) i Malti (+ 10 %). U usporedbi s prethodnom godinom konačna potrošnja energije u industriji blago se povećala (za 1 Mtoe, tj.

²⁶ Razlika između JRC-ovih podataka i službenih podataka Eurostata navedenih u izvješću nastala je zbog različitih izvora podataka koji se upotrebljavaju za promet (Odyssee) i različitog datuma prikupljanja podataka (siječanj 2017.).

²⁷ U 2015. broj stupanj-dana grijanja iznosio je 2 904 u usporedbi s 2 809 u 2014. i prosječno 3 133 u referentnom razdoblju 1990. – 2015. (izvor: Eurostat, JRC).

²⁸ Komercijalni sektor obuhvaća industriju, usluge i poljoprivredu.

0,3 %) u 2015., dok je 13 država članica zabilježilo pad. Države s najvećim povećanjem uključuju Irsku (+8 %), Mađarsku (7 %) i Francusku (5 %).

Analiza JRC-a pokazuje da je opći pozitivan učinak aktivnosti koji je povećao konačnu potrošnju energije u industriji u EU-u od 2005. do 2015. (unatoč naglom smanjenju potražnje za energijom zbog slabe gospodarske aktivnosti zabilježene u razdoblju 2008. – 2009.). Ipak, povećanja energetskeg intenziteta više su nego nadoknadila učinak aktivnosti i znatno smanjila potrošnju energije u industriji. Prijelaz na energetski manje intenzivne sektore također je doprinio tom smanjenju, ali je imao manju ulogu za EU u cjelini. Nasuprot tome, analizom Odyssee-Mure utvrđeno je da je učinak aktivnosti bio negativan, što je prouzročilo smanjenje potrošnje energije u industriji u EU-u za 6 Mtoe u razdoblju 2005. – 2015. Uštede energije i dalje su bile dominantan čimbenik u ukupnom smanjenju potrošnje energije (– 42 Mtoe), a to je pratio strukturni pomak koji je doprinio smanjenju od 8 Mtoe. Samo su „ostali” učinci, uglavnom rezultat neučinkovitog poslovanja u industriji, bili pozitivni i povećali potrošnju za 2 Mtoe.

U pogledu energetskeg intenziteta²⁹ gotovo su sve države članice uspjele poboljšati svoju industrijsku učinkovitost u razdoblju od 2005. do 2015., što je dovelo do ukupnog smanjenja energetskeg intenziteta od 19 % u EU-u. Samo su Grčka (+ 26 %), Mađarska (+ 19 %), Latvija (+ 14 %) i Cipar (+ 11 %) povećali konačnu potrošnju energije po bruto dodanoj vrijednosti (BDV) svojeg industrijskog sektora. S druge strane, najveća su poboljšanja zabilježena u Irskoj, Rumunjskoj i Bugarskoj, gdje se energetski intenzitet u industriji prepolovio. U usporedbi s 2014. samo su Francuska i Švedska 2015. zabilježile porast energetskeg intenziteta u industriji, dok su se ostale države članice nastavile poboljšavati.

4.2. Stambeni sektor

Konačna potrošnja energije u stambenom se sektoru smanjila za 11 %, s 309 Mtoe u 2005. na 275 Mtoe u 2015. Tome su znatno pridonijela povećanja učinkovitosti (– 67 Mtoe), koja su posljedica veće energetske učinkovitosti uređaja te veće energetske učinkovitosti fonda zgrada nakon postupne provedbe Direktive o energetskej učinkovitosti³⁰ i minimalnih normi za ekološki dizajn³¹. Međutim, i toplije zime smanjile su potrebu za grijanjem u tom razdoblju te djelomično poništile pozitivan učinak aktivnosti, koji je bio posljedica povećanja površine za grijanje i bruto raspoloživog dohotka.

Povećanje konačne potrošnje energije u stambenom sektoru u razdoblju od 2014. do 2015. prijavila je 21 država članica. Godina 2014. bila je neuobičajeno topla, što je dovelo do manje potražnje za grijanjem pa povećanje potrošnje energije za grijanje u 2015. – koja je bila hladnija – ne iznenađuje. Međutim, analiza Odyssee Mure upućuje na to da, iako su vremenske prilike³² prouzročile povećanje potrošnje energije od 5 Mtoe, povećanje broja i prosječne veličine stambenih objekata i veći broj uređaja pridonijeli su dodatnom povećanju potrošnje od 4 Mtoe. To je povećanje nadoknađeno uštedom energije (– 8 Mtoe) u 2015., ali su ostali učinci (uglavnom promjene ponašanja, npr. prijelaz na veće uređaje i veći komfor) povećali konačnu potrošnju energije za dodatnih 10 Mtoe.

²⁹ Potrošnja energije u odnosu na bruto dodanu vrijednost (BDV).

³⁰ Direktiva 2010/31/EU

³¹ Za sve sektore općenito, ako posluju uobičajeno s mjerama do 1. siječnja 2016., očekuje se da će se mjerama u području ekološkog dizajna i označivanja energetske učinkovitosti postići uštede primarne energije od 165 Mtoe u 2020. (usp. Europska komisija (2016.), *Ecodesign Impact Accounting* (Računanje utjecaja ekološkog dizajna). *Izvešće o stanju 2016.*).

³² U analizi Odyssee-Mure također je procijenjen utjecaj stupanj-dana hlađenja koji imaju sve važniju ulogu, osobito kad je riječ o ljetnim potrebama za električnom energijom u južnim zemljama.

Intenzitet stambenog sektora u smislu potrošnje energije po glavi stanovnika u EU-u smanjio se za otprilike 9 % od 2005. do 2015. (i za 1 % u 2015. u usporedbi s 2014.). Međutim, situacija je znatno varirala u državama članicama: u 11 zemalja rezultati su se pogoršali, a najveći porasti zabilježeni su u Bugarskoj (+ 19 %), Litvi (+ 10 %) i Rumunjskoj (+ 6 %), što odražava učinak nadoknađivanja zaostatka u ovim zemljama. Nasuprot tomu, Ujedinjena Kraljevina (– 25 %), Belgija i Irska (– 23 %) imale su najbolje rezultate.

4.3. Uslužni sektor

Uslužni sektor bio je jedini sektor u kojem se potrošnja energije povećala u razdoblju 2005. – 2015., iako neznatno (+ 3,1 Mtoe, 2 %). Prema JRC-ovoj analizi čimbenika, to je uglavnom bilo potaknuto povećanjem BDV-a usluga, što je dovelo do povećanja potrošnje energije od + 20,4 Mtoe. Taj učinak aktivnosti uglavnom je nadoknađen poboljšanjima u području energetskog intenziteta.

Analiza u okviru projekta Odyssee-Mure nudi detaljniju raščlambu za služni sektor. Pozitivni učinak aktivnosti bio je na sličnoj razini (+ 20 Mtoe), no oslabili su ga učinak toplijeg vremena (– 5 Mtoe), uštede energije (– 6 Mtoe), poboljšanje produktivnosti (– 3 Mtoe) i ostali učinci (– 3 Mtoe). U usporedbi s 2014. potrošnja energije u služnom sektoru porasla je za 3,6 % u 2015., što se pripisuje pozitivnim učincima aktivnosti, klime i produktivnosti.

Konačni energetski intenzitet u sektoru usluga povećao se za 10 % u razdoblju 2005. – 2015. Najveća su poboljšanja zabilježena u Irskoj, Mađarskoj, Slovačkoj, Austriji i Švedskoj. U usporedbi s 2014., energetski intenzitet u 2015. povećao se za 2 % za EU, što je možda povezano i s većim brojem stupanj-dana grijanja jer je udio grijanja prostora u potrošnji energije u služnom sektoru gotovo 50 %.

4.4. Prometni sektor

Konačna potrošnja energije u EU-u u prometu³³ smanjila se za 3 %, s 369 Mtoe, koliko je iznosila 2005., na 359 Mtoe u 2015. U usporedbi s razinama iz 2005., u 2015. potrošnju energije u tom sektoru povećalo je 15 država članica³⁴. Potrošnja se znatno povećala (za više od 20 % od 2005.) u Malti, Poljskoj, Rumunjskoj, Litvi i Sloveniji. Nasuprot tomu, smanjila se za 20 % u Grčkoj i za 16 % u Španjolskoj.

Konačna potrošnja energije EU-a u prometu povećala se za gotovo 2 % od 2014. do 2015., s tim da su sve države članice osim četiri³⁵ izvijestile o povećanju. To znači da je trend iz prethodnih godina još izraženiji jer je 2014. porast opažen u 20, a 2013. u 11 država članica. Zemlje s najvećim porastom su Bugarska (10 %), Mađarska (8 %), Litva i Poljska (5 %). Rast aktivnosti cestovnog prijevoza u 2015., kako u prijevozu putnika (za 2,2% u pkm) tako i u prijevozu tereta (za 2,8% u tkm), daljnji pad cijena naftnih proizvoda kao i rast zračnog prijevoza bili su glavni razlozi tog porasta. Važnost učinka aktivnosti u povećanju potrošnje energije također je vidljiva u analizi u okviru projekta Odyssee-Mure: taj čimbenik³⁶ pridonio je povećanju od 9 Mtoe u 2015., dok su uštede energije smanjile potrošnju za 2 Mtoe, a učinak promjene načina prijevoza bio je zanemariv.

³³ Uključuje cjevovodni transport, što je suprotno pristupu zauzetom u COM(2015) 574 final s obzirom na to da ciljevi povećanja energetske učinkovitosti do 2020. ne isključuju cjevovodni transport.

³⁴ Usporedba država članica treba se provesti oprezno jer se konačna potrošnja energije temelji na prodanom gorivu, a ne na potrošenom gorivu na državnom području te zemlje. Stoga osim energetske učinkovitosti važni postaju i drugi čimbenici, npr. mjera u kojoj je predmetna država članica „tranzitna zemlja” za cestovni promet ili zrakoplovno čvorište.

³⁵ Njemačka, Italija, Luksemburg i Slovenija.

³⁶ Učinak aktivnosti bilježi promjene u putničkom prometu, uključujući zračni promet, i u prijevozu robe.

4.5. Sektor proizvodnje električne i toplinske energije

Od 2005. omjer ulazne i izlazne energije termoelektrana³⁷ u EU-u malo se poboljšao (+ 1,4%). U 2015. povećao se u 18 država članica u odnosu na 2005., a u 20 država članica u usporedbi s prethodnom godinom. Razlozi za to mogu biti višestruki, uključujući prijelaz na učinkovitija goriva.

Prema analizi Odyssee-Mure, smanjenje potrošnje primarne energije tijekom prošlog desetljeća zapravo je uzrokovano promjenom strukture energenata i u energetske sektoru te, u manjoj mjeri, povećanjem energetske učinkovitosti u proizvodnji³⁸. Nastavak rasta udjela energije iz obnovljivih izvora koja zamjenjuje termoelektrane glavni je razlog pozitivnog učinka te strukturne promjene. Međutim, promjena zabilježena u 2015. u usporedbi s 2014. može se pripisati povećanju učinkovitosti termoelektrana, a ne ukupnoj promjeni u strukturi energenata.

Proizvodnja topline u kogeneracijskim postrojenjima (CHP) povećala se u 13 država članica u 2015. u usporedbi s 2014., s najvećim povećanjima u Francuskoj, Cipru, Irskoj i Grčkoj³⁹. Za neke države članice to može biti posljedica hladnije zime u 2015. Međutim, proizvodnja toplinske energije u kogeneracijskim postrojenjima smanjila se za više od 10 % u EU-u u cjelini u razdoblju 2005. – 2015.

4.6. Prenošnje Direktive o energetske učinkovitosti i nacionalni akcijski planovi za energetske učinkovitost za razdoblje 2017. – 2020.

EED je sada u potpunosti prenesena u svim državama članicama, iako još postoje kašnjenja u provedbi nekih mjera ili se mjere provjeravaju kako bi se osigurala njihova usklađenost. Komisija je stoga zatvorila sve postupke zbog povrede prava zbog nedostatka ili djelomične obavijesti.

Komisija trenutačno prati provedbu Direktive o energetske učinkovitosti. U 2017. započet je dijalog s državama članicama kako bi se osiguralo da su sve obveze i zahtjevi iz Direktive o energetske učinkovitosti ispravno preneseni u nacionalno zakonodavstvo i politiku. Komisija provjerava i ispunjavaju li države članice svoje obveze izvješćivanja kako je utvrđeno u Direktivi. Države članice su do 30. travnja 2017. morale Komisiji podnijeti godišnje izvješće, nove NAPEU-ove i ažuriranu dugoročnu strategiju obnove zgrada. Na dan 31. listopada 2017. 10 država članica nije dostavilo najmanje jedno od tih izvješća⁴⁰.

U skladu s člankom 7. države članice izvijestile su o uštedama za 2015. koje su diljem EU-a kumulativno iznosile 28,5 Mtoe. To je ukupno 15 % više od procijenjenog iznosa ušteda za 2015., uz pretpostavku linearnog ostvarivanja ušteda koje se zahtijevaju do kraja 2020.

Sustavi obveze energetske učinkovitosti (EEOS) uvedeni su u 15 država članica i zaslužni su za najveći udio uštede energije (35 %). Premda je većina mjera politike usmjerena na građevinski sektor, obuhvaćeni su i drugi sektori u krajnjoj potrošnji (npr. promet, industrija).

Napredak prema procijenjenim uštedama za 2015. znatno se razlikuje na razini država članica (vidi tablicu 3.):

³⁷ Taj pokazatelj mjeri omjer energije koju termoelektrana proizvede i goriva koje za to utroši.

³⁸ Potrošnja energije u energetske sektoru smanjila se s 378 Mtoe u 2005. na 317 Mtoe u 2015., a promjene u strukturi energenata uzrokovale su smanjenje od 54 Mtoe.

³⁹ Podaci o kogeneracijskim postrojenjima dostavljeni Eurostatu u skladu s člankom 24. stavkom 6. Direktive o energetske učinkovitosti: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/energy/data>. Zbog manjka određenih podataka nije moguće analizirati kretanja u svim državama članicama.

⁴⁰ Izvješća koja su države članice dostavile objavljena su na <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/energy-efficiency-directive/national-energy-efficiency-action-plans>.

- 15 država članica postiglo je veće uštede od potrebne godišnje količine (Austrija, Belgija, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Njemačka, Irska, Malta, Nizozemska, Rumunjska, Slovačka, Slovenija, Švedska i Ujedinjena Kraljevina),
- 5 država članica (Mađarska, Italija, Litva, Poljska i Španjolska) bile su blizu ostvarenja tog cilja,
- 8 država članica postiglo je mnogo manje od potrebne količine (Bugarska, Hrvatska, Cipar, Češka, Grčka, Latvija, Luksemburg i Portugal).

Općenito je EU na dobrom putu da ostvari zahtijevane kumulativne uštede energije do 2020., no države članice koje su izvijestile o uštedama ispod količina potrebnih za 2015. u idućim bi godinama trebale intenzivnije djelovati.

5. ZAKLJUČAK

Najnoviji podaci pokazuju da su vremenski čimbenici i gospodarski rast možda zaustavili silazni trendu potrošnji energije. Unatoč znatnim smanjenjima u prošlosti koja su približila potrošnju energije ciljevima za 2020., povećanja u 2015., a možda i u 2016., upućuju na to će za postizanje ciljeva možda trebati djelovati još energičnije. Iako su zime 2015. i 2016. bile hladnije nego 2014., zbog čega se povećala potražnja za grijanjem prostora, i dalje su bile blaže od klimatskog prosjeka. Gospodarski rast nastavlja pozitivno utjecati na potražnju za energijom i premda trud koji se ulaže u području energetske učinkovitosti uglavnom ublažava učinak aktivnosti, možda će trebati poduzimati više da bi se spriječila daljnja povećanja potrošnje energije.

Potrebno je napomenuti da gospodarski rast nije nužno bio popraćen povišenom potražnjom za energijom pa su različite zemlje s većim rastom BDP-a između 2005. i 2015. uspjele zadržati potrošnju energije pod kontrolom. One su ostvarile još bolje rezultate u pogledu energetske učinkovitosti od zemalja s nižim rastom BDP-a. Među njima su Slovačka, Malta, Luksemburg, Rumunjska, Litva (države članice s više od 20 % rasta BDP-a i smanjenom potrošnjom primarne energije za više od 10 % u razdoblju 2005. – 2015.).

Te rezultate podupiru uzastopna istraživanja koja pokazuju da je provođenje mjera energetske učinkovitosti ekonomski povoljno. Istraživanje *The Macroeconomic and Other Benefits of Energy Efficiency*⁴¹ (Makroekonomske i druge prednosti energetske učinkovitosti) pokazuje da su više razine učinkovitosti povezane s povoljnim makroekonomskim učincima na BDP i zapošljavanje. Usto, energetska učinkovitost pomaže da se smanji uvoz fosilnih goriva, što poboljšava trgovinsku bilancu EU-a i povećava energetske sigurnost država članica koje su izložene vrlo koncentriranom izvoru opskrbe plinom. Obvezujući cilj energetske učinkovitosti od 30 % koji je predložila Komisija povećat će energetske sigurnost smanjenjem uvoza fosilnih goriva za 12 % u 2030., što odgovara iznosu od 70 milijardi EUR uštede na uvozu.

Dvije različite metodologije raščlambe analizirane u tom izvješću potvrđuju da je energetska učinkovitost bila glavni pokretač poboljšanja energetske intenziteta u raznim sektorima. Ona su u velikoj mjeri neutralizirala ili čak premašila porast potražnje za energijom prouzročen gospodarskom aktivnošću, višim standardima komfora povezanog s grijanjem i hlađenjem te promjenama u ponašanju i načinu života. Konkurentnost industrije i usluga EU-a povećala se zahvaljujući smanjenju energetske intenziteta u gotovo svim državama članicama EU-a.

⁴¹ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/final_report_v4_final.pdf

Vrijednost koju energetska učinkovitost može stvoriti u industriji zapravo je mnogo veća od manjih računa za potrošnju energije te obuhvaća šire dugoročne koristi⁴².

Kako bi se djelovanje pojačalo, ključno je učinkovito provoditi politike i mjere predložene u NAPEU-ovima za 2017. Članak 7. Direktive o energetske učinkovitosti ključna je mjera za uštedu energije i pridonosi ostvarenju ciljane energetske učinkovitosti EU-a. Uštede iz izvješća za 2015. (kumulativno 28,5 Mtoe) ukazuju na dobar napredak u provedbi članka 7. diljem EU-a. Međutim, taj se napredak razlikuje na nacionalnoj razini – neke države uvele su ambiciozne mjere za energetske učinkovitost kojima ostvaruju znatne uštede tijekom prvih nekoliko godina trajanja obveze, dok će neke države članice morati poduzeti više ako žele ispuniti zahtjeve za uštede do kraja 2020.

Politikama EU-a i nacionalnim politikama trebalo bi iskoristiti velik troškovno učinkovit potencijal za uštede energije na fondu zgrada i ubrzati digitalizaciju u energetske sektoru. Procjenjuje se da će tržište obnove zgrada u 2030. vrijediti 80 – 120 milijardi EUR. Radi daljnjeg poticanja privatnih ulaganja u energetske učinkovitost i obnovljive izvore energije, u inicijativi *Pametno financiranje za pametne zgrade*⁴³ (SFSB) predlažu se posebne mjere za (i) učinkovitije korištenje javnih sredstava, (ii) objedinjavanje projekata i potporu njihovom razvoju te (iii) promjenu percepcije rizika kod financijera i ulagača.

Mjere energetske učinkovitosti za zgrade također bi mogle imati važnu ulogu u smanjenju energetske siromaštva. Procjenjuje se da bi između 1,5 i 8 milijuna kućanstava potencijalno moglo biti spašeno iz energetske siromaštva, ovisno o posebnim mjerama koje donesu države članice.

Nadalje, u većini država članica potrebna su dodatna poboljšanja u prometnom sektoru. S obzirom na to, revizija zakonodavstva o emisijama CO₂ iz lakih vozila nakon 2020. i poboljšani sustav za praćenje od ključne su važnosti jer su smanjenje emisija CO₂ i potrošnja energije u prometu usko povezani s učinkovitošću potrošnje goriva. Također će biti potrebne dodatne mjere za promicanje učinkovitijeg prijevoza, kao što su revizija Direktive o kombiniranom prijevozu, prijelaz na kolektivne oblike prijevoza te na vozila s nultom ili niskom razinom emisija, osobito na električni pogon.

Povrh toga, predložena Uredba o upravljanju energetske unijom⁴⁴ trebala bi poboljšati koordinaciju aktivnosti za postizanje energetske učinkovitosti i staviti ih u širi kontekst drugih ciljeva energetske politike. Pomoći će Komisiji i državama članicama da utvrde svoj doprinos i poduzmu odgovarajuće korektivne mjere kad je to potrebno.

Komisija će i dalje pomno pratiti napredak država članica u ostvarivanju okvirnih nacionalnih ciljeva povećanja energetske učinkovitosti za 2020. i u provedbi Direktive o energetske učinkovitosti.

Komisija također poziva Europski parlament i Vijeće da izraze stajališta o ovoj procjeni.

⁴² Među njima su poboljšanja uvjeta za radnike, kvalitete proizvoda, opće fleksibilnosti i produktivnosti, kao i smanjenje troškova održavanja, rizika, vremena proizvodnje i otpada. (usp. IEA (2017.), *Energy Efficiency 2017*).

⁴³ COM(2016) 860 final

⁴⁴ COM(2016) 759 final

Tablica 1.: Pregled pokazatelja

MS	Trend to reach the 2020 target		Short-term trend		Whole economy	Industry	Residential	
	PEC 2005-2015 trend compared to PEC 2005-2020 trend to reach the 2020 target	FEC 2005-2015 trend compared to FEC 2005-2020 trend to reach the 2020 target	Change of PEC 2015 compared to PEC 2014 [%]	Change of FEC 2015 compared to FEC 2014 [%]	2005-2015 average annual change of PEC energy intensity [%]	2005-2015 average change of FEC energy intensity in industry [%]	2005-2015 average annual change of FEC in residential per capita with climatic corrections [%]	2005-2014 average annual change of FEC in residential per m ² with climatic corrections [%]
EU28	+	+	1.5%	2.1%	-2.0%	-2.0%	-0.4%	-2.3%
BE	+	-	1.2%	4.6%	-2.2%	-1.1%	-2.3%	-3.1%
BG	-	-	3.9%	5.5%	-2.9%	-5.7%	2.4%	-2.6%
CZ	+	+	1.6%	2.4%	-2.5%	-4.9%	1.2%	-1.0%
DK	+	+	-0.2%	3.2%	-2.1%	-2.3%	-0.2%	-2.1%
DE	-	-	0.6%	1.6%	-2.1%	-1.3%	-0.6%	-2.3%
EE	-	+	-6.3%	-1.8%	0.1%	-4.6%	1.6%	-0.5%
IE	+	+	4.6%	4.2%	-3.7%	-4.9%	-3.1%	-4.3%
EL	+	+	0.4%	6.3%	-0.2%	2.9%	-1.1%	-3.8%
ES	+	+	4.0%	1.6%	-1.8%	-2.3%	1.9%	-1.2%
FR	-	-	2.0%	2.7%	-1.7%	-1.1%	-0.6%	-1.7%
HR	+	+	4.4%	5.5%	-1.2%	-2.0%	0.6%	-3.1%
IT	+	+	4.0%	2.7%	-1.4%	-2.7%	0.9%	-0.7%
CY	+	+	2.0%	2.7%	-1.2%	1.8%	0.7%	-4.5%
LV	+	+	-2.1%	-2.5%	-1.8%	2.1%	-0.2%	-3.6%
LT	+	-	1.9%	-0.5%	-5.1%	-2.6%	2.0%	-1.2%
LU	+	+	-1.0%	-0.3%	-4.0%	-1.0%	-1.6%	-1.5%
HU	+	-	5.9%	6.9%	-1.6%	2.1%	1.1%	-4.6%
MT	+	-	-14.9%	5.1%	-5.3%	na	7.6%	-2.7%
NL	-	+	3.8%	2.5%	-1.6%	-1.6%	-1.3%	-2.6%
AT	+	-	2.9%	2.3%	-1.4%	-0.3%	0.8%	-1.5%
PL	+	+	0.9%	1.1%	-3.4%	-5.1%	1.2%	-1.3%
PT	+	+	4.9%	1.7%	-1.2%	-0.9%	0.7%	-4.6%
RO	+	+	2.1%	0.8%	-4.1%	-6.3%	1.6%	-1.7%
SI	+	+	-0.9%	2.2%	-1.8%	-3.3%	0.9%	-1.0%
SK	+	-	0.8%	0.9%	-4.7%	-5.4%	-0.9%	-1.9%
FI	+	+	-4.8%	-1.3%	-0.7%	0.0%	-0.1%	-1.1%
SE	+	-	-5.5%	1.8%	-2.8%	-1.5%	-0.4%	-1.3%
UK	+	+	0.0%	1.3%	-3.0%	-2.3%	-2.9%	-3.8%
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	Eurostat 09/2017	Eurostat 06/2017	Odyssee 07/2017

* Znak „+” upotrebljava se ako su države članice smanjivale konačnu potrošnju energije i potrošnju primarne energije od 2005. do 2015. stopom koja je viša od stope smanjenja koja bi bila potrebna od 2005. do 2020. da do 2020. ostvare ciljanu konačnu potrošnju energije i potrošnju primarne energije. Znak „-” upotrijebljen je u ostalim slučajevima. KPE – konačna potrošnja energije, PPE – potrošnja primarne energije.

Tablica 2.: Pregled pokazatelja

MS	Services		Transport			Generation	
	2005-2015 average change of FEC energy intensity in the service sector [%]	2005-2015 average annual change of total FEC in the transport sector in %	2015 vs. 2005 change of share of trains, buses and coaches for passenger transport [%]	2015 vs. 2005 change of share of railway and inland waterways for freight transport [%]	2005-2015 average annual change of heat generation from CHP [%]	2015-2005 average annual change of ratio Transformation output/Fuel input of thermal power generation [%]	
EU28	-0.9%	-0.3%	0.2%	-0.4%	-1.0%	0.0%	
BE	0.3%	0.5%	-1.0%	0.8%	6.8%	1.6%	
BG	-1.0%	1.8%	-11.6%	10.3%	0.6%	0.7%	
CZ	-2.6%	0.7%	1.4%	-5.0%	-0.8%	0.3%	
DK	-1.7%	-0.7%	-1.7%	0.1%	-1.7%	-0.1%	
DE	-0.5%	0.1%	0.0%	-1.6%	-1.0%	0.3%	
EE	0.9%	0.3%	-1.2%	-27.6%	2.6%	-0.1%	
IE	-4.7%	-0.7%	1.7%	-0.9%	0.0%	0.9%	
EL	1.3%	-1.9%	-3.1%	-1.1%	1.3%	1.0%	
ES	0.4%	-1.6%	0.6%	0.7%	0.0%	-1.1%	
FR	-0.3%	0.0%	2.2%	0.2%	-6.0%	-0.5%	
HR	0.0%	1.0%	-2.1%	5.2%	-0.8%	0.7%	
IT	0.4%	-1.2%	0.4%	3.4%	1.2%	0.4%	
CY	1.5%	-1.1%	-2.1%	0.0%	0.0%	1.2%	
LV	-1.5%	1.0%	-6.1%	-4.4%	3.1%	3.6%	
LT	-2.1%	2.9%	0.5%	-8.3%	-4.1%	3.0%	
LU	-2.0%	-1.3%	2.6%	-13.8%	-2.6%	0.1%	
HU	-5.1%	0.3%	-4.2%	1.4%	-6.6%	-1.1%	
MT	na	5.8%	-1.9%	0.0%	0.0%	4.4%	
NL	-2.0%	-0.6%	2.0%	2.5%	-0.7%	0.5%	
AT	-3.0%	0.0%	1.6%	-3.8%	2.8%	-0.3%	
PL	-1.6%	3.4%	-9.1%	-11.1%	-1.5%	0.1%	
PT	-1.6%	-0.8%	-0.1%	4.9%	4.6%	-0.2%	
RO	-0.9%	2.8%	-4.4%	18.5%	-4.3%	-0.4%	
SI	-1.0%	2.3%	-0.5%	4.2%	0.2%	0.8%	
SK	-4.8%	-0.4%	-5.2%	-9.3%	0.1%	0.5%	
FI	-0.1%	0.3%	-0.2%	2.1%	-0.7%	-0.3%	
SE	-2.8%	0.1%	2.4%	-3.0%	2.2%	0.9%	
UK	-1.5%	-0.7%	2.3%	0.3%	0.0%	-0.2%	
Source and extraction date	Eurostat 06/2017	Eurostat 06/2017	DG MOVE Pocketbook 2017	DG MOVE Pocketbook 2017	Eurostat 05/2017	Eurostat 05/2017	

Tablica 3.: Pregled dostavljenih podataka o uštedama energije za 2015. na temelju članka 7. (ktoe)

MS	Savings 2014	Cumulative savings 2014-2015	Cumulative savings requirements by 2020	Progress towards total cumulative savings requirement by 2020	Estimated level of cumulative savings in 2015 on the basis of linear delivery	Reported savings for 2015 compared the estimated level
BE	330	875	6911	13 %	740	118 %
BG	29	79	1942	4 %	208	38 %
CZ	16	88	4882	2 %	523	17 %
DK	204	443	3841	12 %	412	108 %
DE	2548	5883	41989	14 %	4499	131 %
EE	41	100	610	16 %	65	153 %
IE	71	279	2164	13 %	232	120 %
GR	74	208	3333	6 %	357	58 %
ES	556	1634	15979	10 %	1712	95 %
FR	1571	3804	31384	12 %	3363	113 %
HR	2,5	45	1296	2 %	139	19 %
IT	1298	2697	25502	11 %	2732	99 %
CY	2,2	6,5	242	3 %	26	25 %
LV	11	30	851	4 %	91	33 %
LT	45	98	1004	10 %	108	91 %
LU	0	9	515	2 %	55	16 %
HU	75	349	3680	9 %	394	89 %
MT	4	11	67	16 %	7,2	149 %
NL	666	1796	11512	16 %	1233	146 %
AT	714	1339	5200	26 %	557	240 %
PL	218	1550	14818	10 %	1588	98 %
PT	46	111	2532	4 %	271	41 %
RO	364	701	5817	12 %	623	113 %
SI	18	105	945	11 %	101	103 %
SK	72	257	2284	11 %	245	105 %
FI	561	1140	4213	27 %	451	253 %
SE	252	1516	9114	17 %	977	155 %
UK	1264	3388	27859	12 %	2985	114 %
Total	11055	28522	230486	12 %	24695	115 %

Izvor: informacije koje su dostavile države članice i, prema potrebi, dopunjene Komisijinim izračunima i približnim vrijednostima.